

USTAWA

z dnia 18 stycznia 1996 r.

o kulturze fizycznej.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Kultura fizyczna jest częścią kultury narodowej, chronionej przez prawo. Obywatele, bez względu na wiek, płeć, wyznanie, rasę oraz stopień i rodzaj niepełnosprawności — korzystają z równego prawa do różnych form kultury fizycznej.

2. Ustawa określa zasady działalności w sferze kultury fizycznej, a także zadania organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego, stowarzyszeń kultury fizycznej i ich związków oraz innych podmiotów w zakresie zapewnienia prawidłowej realizacji procesu wychowania fizycznego, uprawiania sportu i rekreacji ruchowej oraz prowadzenia rehabilitacji ruchowej.

Art. 2. 1. Podstawowymi celami kultury fizycznej jest dbałość o prawidłowy rozwój psychofizyczny i zdrowie wszystkich obywateli.

2. Cele, o których mowa w ust. 1, realizowane są w szczególności poprzez:

- 1) wychowanie fizyczne,
- 2) sport,
- 3) rekreację ruchową,
- 4) rehabilitację ruchową.

Art. 3. W rozumieniu niniejszej ustawy:

- 1) kulturą fizyczną jest wiedza, wartości, zwyczaje, działania podejmowane dla zapewnienia rozwoju psychofizycznego, wychowania, doskonalenia uzdolnień i sprawności fizycznej człowieka, a tak-

że dla zachowania oraz przywrócenia jego zdrowia,

- 2) wychowanie fizyczne jest procesem kształtującym harmonijny rozwój psychofizyczny dzieci i młodzieży,
- 3) sport jest formą aktywności człowieka, mającą na celu doskonalenie jego sił psychofizycznych, indywidualnie lub zbiorowo, według reguł umownych,
- 4) sport wyczynowy jest formą działalności człowieka, podejmowaną dobrowolnie, w drodze rywalizacji, dla uzyskania maksymalnych wyników sportowych,
- 5) sport profesjonalny jest rodzajem sportu wyczynowego, uprawianym w celach zarobkowych,
- 6) zawodnikiem jest osoba uprawiająca amatorsko albo profesjonalnie określoną dyscyplinę sportu i uczestnicząca we współzawodnictwie sportowym,
- 7) współzawodnictwo sportowe jest indywidualną lub zbiorową rywalizacją osób zmierzających, zwłaszcza w trakcie zawodów sportowych, do pokonania czasu, przestrzeni, przeszkód lub przeciwnika,
- 8) rekreacja ruchowa jest formą aktywności fizycznej, podejmowaną dla wypoczynku i odnowy sił psychofizycznych,
- 9) rehabilitacja ruchowa jest procesem mającym na celu przywrócenie, poprawę lub utrzymanie psychofizycznej sprawności osób czasowo lub trwale niepełnosprawnych za pomocą specjalnych zabiegów i ćwiczeń fizycznych — w oparciu o wiedzę medyczną.

Art. 4. Organy administracji rządowej i samorządu terytorialnego tworzą warunki prawno-organizacyjne i ekonomiczne dla rozwoju kultury fizycznej.

Rozdział 2

Struktura organizacyjna kultury fizycznej

Art. 5. 1. Centralnym organem administracji rządowej w zakresie kultury fizycznej jest Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki.

2. Zadania Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz sposób ich realizacji określa ustawa.

3. Zadania państwa w zakresie kultury fizycznej na terenie województwa realizuje wojewoda, jeżeli nie są one zastrzeżone do właściwości innych organów.

4. Gmina realizuje zadania w zakresie kultury fizycznej jako zadania własne.

Art. 6. 1. Podstawową jednostką organizacyjną realizującą cele i zadania w zakresie kultury fizycznej jest klub sportowy.

2. Kluby sportowe, uczestniczące we współzawodnictwie sportowym, tworzone są w formie:

- 1) stowarzyszeń, zwanych dalej „stowarzyszeniami kultury fizycznej”,
- 2) spółek akcyjnych, zwanych dalej „sportowymi spółkami akcyjnymi”.

3. Kluby sportowe, które nie uczestniczą we współzawodnictwie sportowym, mogą być tworzone w innych, niż wymienione w ust. 2, przewidzianych prawem formach organizacyjnych.

Art. 7. 1. Szczególnym rodzajem klubu sportowego jest uczniowski klub sportowy.

2. Uczniowski klub sportowy działa na zasadach przewidzianych w ustawie z dnia 7 kwietnia 1989 r. — Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. Nr 20, poz. 104 i z 1990 r. Nr 14, poz. 86), z wyłączeniem przepisów dotyczących rejestracji.

3. Członkami uczniowskiego klubu sportowego mogą być w szczególności uczniowie, rodzice i nauczyciele.

4. Uczniowskie kluby sportowe podlegają wpisowi do ewidencji, prowadzonej przez wojewodów właściwych ze względu na siedzibę klubów.

5. Uczniowskie kluby sportowe posiadają osobowość prawną.

Art. 8. 1. Kluby sportowe, o których mowa w art. 6 ust. 2, w liczbie co najmniej trzech mogą zakładać związki klubów, zwane dalej „związkami sportowymi”.

2. Członkami wspierającymi związku sportowego mogą być również kluby, o których mowa w art. 6 ust. 3, oraz inne osoby prawne i jednostki organizacyj-

ne, których celem jest działalność w zakresie kultury fizycznej.

3. Do stowarzyszeń kultury fizycznej i związków sportowych stosuje się odpowiednio przepisy ustawy, o której mowa w art. 7 ust. 2, ze zmianami wynikającymi z niniejszej ustawy.

Art. 9. 1. Do podstawowych zadań związków sportowych należy w szczególności:

- 1) prowadzenie działalności w zakresie sportu i rekreacji ruchowej,
- 2) organizowanie zawodów, imprez sportowych i rekreacyjnych,
- 3) prowadzenie działalności wychowawczej i popularyzatorskiej w zakresie kultury fizycznej,
- 4) szkolenie oraz doskonalenie kadr trenersko-instruktorskich,
- 5) wspieranie działalności uczniowskich klubów sportowych.

2. Szczegółowe zadania związków sportowych oraz sposób ich realizacji określają statuty związków sportowych.

Art. 10. 1. Związkiem sportowym o zasięgu ogólnokrajowym, działającym tylko w jednej dyscyplinie lub dziedzinie sportu, jest polski związek sportowy.

2. W danej dyscyplinie lub dziedzinie sportu może działać tylko jeden polski związek sportowy.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do związków sportowych zrzeszających sportowców niepełnosprawnych.

4. Polski związek sportowy może być utworzony jedynie za zezwoleniem Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki, który zatwierdza statut związku oraz wszelkie jego zmiany.

5. Do zadań polskiego związku sportowego należy w szczególności:

- 1) organizacja i realizacja współzawodnictwa sportowego,
- 2) nadawanie klubom sportowym licencji uprawniających do udziału we współzawodnictwie sportowym,
- 3) reprezentowanie, z zastrzeżeniem art. 11 ust. 1, sportu polskiego w międzynarodowych organizacjach sportowych oraz organizowanie udziału w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym,
- 4) przygotowywanie kadry narodowej do uczestnictwa w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym.

6. Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki określa, w drodze zarządzenia, wykaz dyscyplin i dziedzin sportu, w których mogą działać polskie związki sportowe, oraz szczegółowe warunki i tryb udzielania zezwoleń, o których mowa w ust. 4.

Art. 11. 1. Polski Komitet Olimpijski jest związkiem stowarzyszeń i innych osób prawnych, działającym na podstawie Prawa o stowarzyszeniach, w celu zapewnienia udziału reprezentacji kraju w igrzyskach olimpijskich, propagowania zasad olimpizmu, reprezentowania polskiego sportu w Międzynarodowym Komitecie Olimpijskim oraz wobec narodowych komitetów olimpijskich i innych międzynarodowych organizacji.

2. Polski Komitet Olimpijski ustala skład reprezentacji kraju na igrzyska olimpijskie.

3. Polski Komitet Olimpijski ma wyłączne prawo wykorzystywania i używania symboliki olimpijskiej określonej w Karcie olimpijskiej oraz nazw „Igrzyska Olimpijskie” i „Komitet Olimpijski”.

Art. 12. 1. W celu zapewnienia udziału reprezentacji polskich sportowców niepełnosprawnych w igrzyskach paraolimpijskich oraz reprezentowania kraju w Międzynarodowym Komitecie Paraolimpijskim może zostać utworzony Polski Komitet Paraolimpijski.

2. Polski Komitet Paraolimpijski jest związkiem stowarzyszeń i innych osób prawnych, których celem statutowym jest organizacja, upowszechnianie oraz działalność na rzecz rozwoju sportu osób niepełnosprawnych.

Art. 13. 1. Stowarzyszenie kultury fizycznej oraz związek sportowy podlega wpisowi do rejestru stowarzyszeń kultury fizycznej i związków sportowych.

2. Organem rejestrowym stowarzyszeń kultury fizycznej i związków sportowych jest właściwy ze względu na ich siedzibę sąd wojewódzki, zwany dalej „sądem rejestrowym”.

3. Stowarzyszenie kultury fizycznej oraz związek sportowy uzyskuje osobowość prawną z chwilą uprawomocnienia się postanowienia o zarejestrowaniu.

4. Organem rejestrowym polskich związków sportowych oraz stowarzyszeń kultury fizycznej o zasięgu ogólnokrajowym jest Sąd Wojewódzki dla miasta stołecznego Warszawy.

5. Do wniosku o zarejestrowanie polskiego związku sportowego należy dołączyć dowód zezwolenia i zażyczenia statutu związku przez Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki.

6. Minister Sprawiedliwości określa, w drodze rozporządzenia, wzór i sposób prowadzenia rejestru, o którym mowa w ust. 1.

Art. 14. Sąd rejestrowy odmawia zarejestrowania stowarzyszenia kultury fizycznej lub związku sportowego, jeżeli jego założenie byłoby sprzeczne z ustawą lub nie spełnia określonych prawem warunków.

Art. 15. 1. Organem nadzorującym działalność stowarzyszeń kultury fizycznej oraz związków sportowych

jest wojewoda właściwy ze względu na ich siedzibę, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Organem nadzorującym działalność polskich związków sportowych i związków sportowych o zasięgu ogólnokrajowym działających w wielu dyscyplinach lub dziedzinach sportu jest Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki.

3. Organ nadzorujący może dokonywać kontroli działalności stowarzyszenia kultury fizycznej i związku sportowego.

Art. 16. Jeżeli działalność stowarzyszenia kultury fizycznej lub związku sportowego jest niezgodna z prawem lub narusza postanowienia statutu, organ nadzorujący może:

- 1) zażądać usunięcia w określonym terminie dostrzeżonego uchybienia,
- 2) udzielić władzom stowarzyszenia kultury fizycznej lub związku sportowego ostrzeżenia,
- 3) zawiesić w czynnościach poszczególnych członków władz stowarzyszenia kultury fizycznej lub związku sportowego,
- 4) wystąpić do sądu o zastosowanie jednego ze środków, o których mowa w art. 17.

Art. 17. 1. Sąd na wniosek organu nadzorującego może w drodze postanowienia:

- 1) zawiesić wykonanie uchwały lub decyzji niezgodnej z prawem oraz zażądać jej uchylenia, a w razie nieuchylenia w wyznaczonym terminie — uchylić taką uchwałę lub decyzję,
- 2) zawiesić w czynnościach władze stowarzyszenia kultury fizycznej lub związku sportowego i wyznaczyć kuratora do czasu wyboru nowych władz,
- 3) zawiesić działalność stowarzyszenia kultury fizycznej lub związku sportowego na okres nie dłuższy niż rok,
- 4) rozwiązać stowarzyszenie kultury fizycznej lub związek sportowy, jeżeli swoją działalnością w sposób rażący narusza przepisy prawa lub postanowienia statutu, i wykreślić je z rejestru.

2. Kurator, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, obowiązany jest do zwołania w terminie 3 miesięcy walnego zebrania członków w celu wyboru nowych władz stowarzyszenia kultury fizycznej lub związku sportowego. Do tego czasu kuratorowi przysługują statutowe uprawnienia władz stowarzyszenia kultury fizycznej lub związku sportowego.

Art. 18. W razie rozwiązania stowarzyszenia kultury fizycznej lub związku sportowego, sąd zarządza jego likwidację oraz, w przypadku braku stosownych postanowień statutu lub uchwały walnego zebrania członków, określa przeznaczenie jego majątku.

Rozdział 3

Wychowanie fizyczne

Art. 19. 1. Przedszkola, szkoły, placówki oświatowo-wychowawcze oraz szkoły wyższe działające w syste-

mie dziennym obowiązane są do prowadzenia zajęć wychowania fizycznego.

2. W ramowych planach nauczania szkół podstawowych i w pierwszych dwóch latach nauki w szkołach ponadpodstawowych zapewnia się 5 godzin lekcyjnych obowiązkowych zajęć wychowania fizycznego w ciągu tygodnia, z zastrzeżeniem art. 61.

3. Zajęcia, o których mowa w ust. 1, prowadzone są również w jednostkach organizacyjnych podległych Ministrom Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych oraz Szefowi Obrony Cywilnej Kraju.

4. Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki w porozumieniu z Ministrami Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych określa, w drodze zarządzenia, wzorcowy program zajęć dla jednostek organizacyjnych, o których mowa w ust. 3.

Art. 20. W celu kształcenia młodzieży o szczególnych uzdolnieniach sportowych oraz odpowiednich warunkach zdrowotnych mogą być tworzone szkoły lub klasy z rozszerzonym programem wychowania fizycznego, szkoły lub klasy sportowe albo szkoły mistrzostwa sportowego.

Rozdział 4

Sport

Art. 21. Uprawianie sportu jest dobrowolne i odbywa się zgodnie z przepisami niniejszej ustawy, postanowieniami statutów i regulaminów związków sportowych oraz sportowych organizacji międzynarodowych.

Art. 22. 1. Sport uprawiać mogą zawodnicy posiadający status zawodnika profesjonalnego albo amatora.

2. Zawodnikami posiadającymi status zawodnika profesjonalnego są osoby uprawiające sport na podstawie umowy o pracę i otrzymujący za to wynagrodzenie.

3. Zawodnicy posiadający status amatora mogą otrzymywać wyłącznie stypendium sportowe. Okres pobierania stypendium zalicza się do okresu zatrudnienia w rozumieniu przepisów o zatrudnieniu oraz przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym.

4. Stypendia sportowe dla członków kadry narodowej i olimpijskiej finansowane są ze środków budżetu państwa.

5. Minister Pracy i Polityki Socjalnej w porozumieniu z Prezesem Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki określa, w drodze rozporządzenia, zasady i tryb zaliczania okresów pobierania stypendiów sportowych do okresów zatrudnienia.

6. Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki określa, w drodze zarządzenia, zasady i tryb przyznawania, wstrzymywania i cofania oraz wysokość stypendiów sportowych, o których mowa w ust. 4.

Art. 23. 1. Osoby niepełnoletnie mogą być zawodnikami za zgodą swoich przedstawicieli ustawowych.

2. Zasady uprawiania sportu przez osoby niepełnosprawne określają przepisy statutów i regulaminów organizacji krajowych i międzynarodowych zajmujących się sportem osób niepełnosprawnych.

3. Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki w porozumieniu z Ministrem Edukacji Narodowej określa, w drodze zarządzenia, zasady współzawodnictwa sportowego dzieci i młodzieży.

Art. 24. 1. Zawodnicy obowiązani są posiadać licencje, zezwalające na uprawianie określonych dyscyplin sportu.

2. Licencje przyznaje właściwy w danej dziedzinie lub dyscyplinie sportu polski związek sportowy.

3. Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki, po zasięgnięciu opinii właściwych polskich związków sportowych, określa, w drodze zarządzenia, zasady przyznawania i pozbawiania licencji, o których mowa w ust. 1.

Art. 25. 1. Podstawowymi obowiązkami zawodnika jest w szczególności:

- 1) reprezentowanie kraju w międzynarodowych zawodach sportowych,
- 2) aktywny udział w procesie szkoleniowym i we współzawodnictwie sportowym,
- 3) poddawanie się obowiązkowym badaniom lekarskim,
- 4) przestrzeganie regulaminów sportowych i zasad rywalizacji sportowej.

2. Szczegółowe prawa i obowiązki zawodnika, w tym status zawodnika amatora i zawodnika posiadającego status zawodnika profesjonalnego, określa właściwy polski związek sportowy.

3. W przypadku niewykonywania obowiązków określonych w ust. 1, zawodnik może ponosić odpowiedzialność dyscyplinarną na zasadach określonych w niniejszej ustawie, statutach i regulaminach stowarzyszeń kultury fizycznej i związków sportowych oraz umowach o pracę.

4. Zasady organizacji współzawodnictwa sportowego oraz, z zastrzeżeniem art. 11 ust. 2, skład kadry narodowej w danej dyscyplinie lub dziedzinie sportowej ustala właściwy polski związek sportowy w porozumieniu z Prezesem Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki.

5. Szkoła wyższa umożliwia studentowi, który jest zawodnikiem, uprawianie sportu bez konieczności przerywania studiów. Warunki i tryb odbywania studiów przez studenta będącego zawodnikiem określają regulaminy studiów, ustalane zgodnie z odrębnymi przepisami.

Art. 26. 1. Zawodnik nie może reprezentować jednocześnie w tej samej dyscyplinie lub dziedzinie spor-

tu więcej niż jednego klubu sportowego lub związku sportowego.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy zawodnika polskiego klubu, który uzyskał zgodę na reprezentowanie innej organizacji sportowej, jeżeli przepisy międzynarodowych federacji sportowych i polskich związków sportowych dopuszczają taką możliwość.

3. Zasady i tryb zmiany przynależności do klubu sportowego zawodników ustala właściwy polski związek sportowy, po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki.

Art. 27. 1. Kluby sportowe, z chwilą powołania zawodnika do kadry narodowej, obowiązane są umożliwić mu uczestniczenie w jej przygotowaniach oraz udział w międzynarodowych zawodach sportowych.

2. Organy administracji rządowej zapewniają warunki, środki dla szkolenia sportowego oraz opiekę medyczną osobom należącym do kadry narodowej.

3. W razie powołania zawodnika — członka kadry narodowej do odbycia zasadniczej służby w obronie cywilnej, warunki szkolenia sportowego i przygotowań do udziału w reprezentacji narodowej zapewnia mu podmiot, który utworzył formację obrony cywilnej, w której zawodnik pełni służbę.

4. W razie powołania zawodnika, o którym mowa w ust. 3, do pełnienia służby w formacjach uzbrojonych nie wchodzących w skład Sił Zbrojnych, warunki szkolenia sportowego i przygotowań do udziału w reprezentacji narodowej zapewnia minister, któremu podlega formacja.

5. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Prezesem Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki określa, w drodze zarządzenia, warunki szkolenia sportowego i przygotowań do udziału w reprezentacji narodowej zawodnika, o którym mowa w ust. 3, powołanego do czynnej służby wojskowej.

Art. 28. 1. Zawodnikom, którzy osiągnęli wysokie wyniki sportowe we współzawodnictwie międzynarodowym lub krajowym, mogą być przyznawane wyróżnienia i nagrody ze środków budżetu państwa.

2. Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki określa, w drodze zarządzenia, rodzaje wyróżnień i wysokość nagród, o których mowa w ust. 1, oraz zasady i tryb ich przyznawania.

Rozdział 5

Sport profesjonalny

Art. 29. 1. Działalność w zakresie sportu profesjonalnego prowadzą sportowe spółki akcyjne i polskie związki sportowe.

2. Działalność w zakresie sportu profesjonalnego wymaga koncesji.

3. Sportowe współzawodnictwo profesjonalne organizuje właściwy polski związek sportowy.

4. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 3, polski związek sportowy może przekazać, za zgodą Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki, innym podmiotom.

Art. 30. 1. Organem właściwym do udzielania koncesji, o których mowa w art. 29 ust. 2, jest Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki.

2. Warunkiem uzyskania koncesji jest przedłożenie programu działalności i projektu budżetu przeznaczonego na finansowanie działalności w zakresie sportu profesjonalnego.

3. Za udzielenie koncesji pobiera się opłatę.

4. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, zasady i tryb udzielania koncesji oraz wysokość opłaty koncesyjnej.

Art. 31. 1. Do podstawowych zadań sportowych spółek akcyjnych należy uczestnictwo w profesjonalnych zawodach sportowych, promocja sportu oraz prowadzenie działalności na rzecz jego rozwoju.

2. Sportowe spółki akcyjne działają na podstawie przepisów Kodeksu handlowego dotyczących spółek akcyjnych, ze zmianami wynikającymi z niniejszej ustawy.

3. Nazwa sportowej spółki akcyjnej może być obra-
na dowolnie, powinna jednak zawierać dodatek „Sportowa Spółka Akcyjna”.

4. Sportowe spółki akcyjne są członkami właściwych polskich związków sportowych.

Art. 32. 1. Kapitał akcyjny sportowej spółki akcyjnej nie może być mniejszy niż jeden milion złotych.

2. Sportowe spółki akcyjne muszą mieć siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Co najmniej 70% kapitału akcyjnego sportowych spółek akcyjnych powinno być w posiadaniu wyłącznie krajowych osób prawnych i fizycznych, nie będących podmiotami zależnymi od podmiotów zagranicznych w rozumieniu przepisów o spółkach z udziałem zagranicznym.

4. W sportowych spółkach akcyjnych nie mogą być wydawane akcje uprzywilejowane.

5. Osoba fizyczna bądź prawna posiadająca więcej niż 1% kapitału akcyjnego w jednej sportowej spółce akcyjnej nie może posiadać więcej niż 1% kapitału akcyjnego w jakiegokolwiek innej sportowej spółce akcyjnej.

6. Akcjonariuszom lub członkom władz statutowych sportowej spółki akcyjnej zabrania się udzielania pożyczek lub poręczania pożyczki innej spółce działającej w tej samej dyscyplinie sportu.

7. Dochody sportowych spółek akcyjnych w części przeznaczonej na ich działalność sportową są wolne od podatku dochodowego od osób prawnych.

Art. 33. Zarząd sportowej spółki akcyjnej musi uzyskać zgodę, udzieloną większością głosów walnego zgromadzenia akcjonariuszy, na przyjęcie preliminarza wydatków w dziedzinie działalności sportowej.

Art. 34. 1. Sportowe spółki akcyjne nie będą mogły dokonywać podziału dywidendy, dopóki nie zostanie utworzony kapitał zapasowy w wysokości co najmniej połowy średniej wydatków z dwóch ostatnich lat obrachunkowych. Podczas dwóch pierwszych lat obrachunkowych połowa ta jest połową budżetu początkowego albo połową średniej wydatków z ostatniego roku obrachunkowego. Kapitałem zapasowym spółka nie może dysponować.

2. Kapitał zapasowy spółka przeznacza wyłącznie na zabezpieczenie roszczeń zawodników.

3. Termin spłaty pożyczki udzielonej sportowej spółce akcyjnej przez akcjonariusza lub członka jej władz będzie jednorazowo przedłużony do końca okresu obrachunkowego, w którym ten termin przypada, jeżeli spółka nie osiągnęła zysku w poprzednim roku obrachunkowym.

Art. 35. 1. Sportowa spółka akcyjna utrzymuje jedną sekcję w jednej dyscyplinie lub dziedzinie sportu.

2. Sportowa spółka akcyjna ma obowiązek informowania Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki o wszelkich zmianach w statucie, składach władz i regulaminach, w terminie 30 dni od daty uchwalenia tych zmian.

Art. 36. 1. Polski związek sportowy, któremu udzielona została koncesja na działalność w zakresie sportu profesjonalnego, może utworzyć ligę zawodową.

2. W skład ligi zawodowej wchodzi wyłącznie sportowe spółki akcyjne.

3. Zasady funkcjonowania ligi zawodowej ustalane są w formie umowy pomiędzy właściwym polskim związkiem sportowym i sportowymi spółkami akcyjnymi wchodzącymi w skład ligi. Umowa ta powinna zawierać postanowienia gwarantujące właściwemu polskiemu związkowi sportowemu realizację zobowiązań krajowych i zagranicznych oraz wykonywanie uprawnień dyscyplinarnych.

Rozdział 6

Odpowiedzialność dyscyplinarna i rozstrzyganie sporów w sporcie

Art. 37. 1. Spory związane z naruszeniem, w czasie lub w związku z zawodami sportowymi, reguł technicznych i dyscyplinarnych określonych przez właściwe polskie związki sportowe rozstrzygane są w trybie i na zasadach określonych w ich regulaminach sportowych.

2. Organy dyscyplinarne uprawnione do orzekania w sprawach wymienionych w ust. 1, ich kompetencje, tryb postępowania oraz rodzaje wymierzanych kar określa statut właściwego polskiego związku sportowego.

Art. 38. 1. Związki sportowe mogą ustanawiać stałe sądy polubowne.

2. Do sądów polubownych, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy części pierwszej księgi trzeciej Kodeksu postępowania cywilnego, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej.

Art. 39. 1. Strony mogą poddać pod rozstrzygnięcie sądów polubownych, o których mowa w art. 38 ust. 1, spory majątkowe związane z działalnością sportową.

2. Stronami postępowania przed sądem polubownym mogą być kluby i związki sportowe, osoby fizyczne uprawiające sport oraz zajmujące się jego organizacją lub upowszechnianiem, podmioty gospodarcze prowadzące działalność sportową, a także inne osoby prawne, bez względu na ich siedzibę i miejsce zamieszkania.

3. Statuty właściwych polskich związków sportowych mogą określać formę zapisu na sąd polubowny oraz tryb postępowania odwoławczego od orzeczeń statycznych sądów polubownych, a także środki dyscyplinujące zapewniające ich wykonanie w trybie wewnątrzorganizacyjnym.

Art. 40. 1. Przy Polskim Komitecie Olimpijskim działa Trybunał Arbitrażowy do Spraw Sportu, zwany dalej „Trybunałem”, jako stały sąd polubowny.

2. Trybunał wydaje orzeczenia w sprawach poddanych jego właściwości na podstawie zapisu na sąd polubowny.

3. Do Trybunału stosuje się odpowiednio przepis art. 39.

4. Organizację Trybunału, tryb postępowania, sposób finansowania jego działalności oraz zasady powoływania arbitrów określa Zarząd Polskiego Komitetu Olimpijskiego.

Art. 41. 1. Na zasadach określonych w statutach polskich związków sportowych do Trybunału mogą być zaskarżane decyzje dyscyplinarne lub regulaminowe właściwych organów polskich związków sportowych, których przedmiotem jest:

- 1) wykluczenie lub skreślenie ze związku, klubu lub organizacji sportowej zawodnika, sędziego lub działacza sportowego,
- 2) dyskwalifikacja dożywotnia osób, o których mowa w pkt 1,
- 3) pozbawienie zawodnika lub zespołu sportowego tytułu mistrza kraju albo zdobywcy Pucharu Polski,
- 4) przeniesienie zespołu sportowego do niższej klasy rozgrywek,
- 5) zakaz reprezentowania sportu polskiego w zawodach międzynarodowych lub międzynarodowych rozgrywkach pucharowych.

2. Prawo zaskarżania decyzji w sprawach, o których mowa w ust. 1, przysługuje, niezależnie od postanowień zawartych w statucie, osobie uprawnionej, jeżeli

decyzja ta została wydana w trybie wewnątrzorganizacyjnym, w którym:

- 1) nastąpiło naruszenie przepisów prawa lub regulaminów sportowych,
- 2) strona została pozbawiona prawa do obrony.

Rozdział 7

Rekreacja i rehabilitacja ruchowa

Art. 42. 1. Organizowanie działalności w dziedzinie rekreacji ruchowej oraz tworzenie odpowiednich warunków materialno-technicznych dla jej rozwoju jest obowiązkiem organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego, klubów sportowych oraz stowarzyszeń kultury fizycznej i ich związków.

2. Zadania w zakresie określonym w ust. 1 realizowane są w szczególności poprzez:

- 1) popularyzację walorów rekreacji ruchowej,
- 2) organizowanie zajęć, zawodów i imprez sportowo-rekreacyjnych,
- 3) szkolenie kadry instruktorów i kierowanie ich do prowadzenia zajęć rekreacyjnych,
- 4) tworzenie, utrzymywanie i udostępnianie bazy sportowo-rekreacyjnej.

3. Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki określa, w drodze zarządzenia, zasady i warunki prowadzenia działalności w dziedzinie rekreacji ruchowej.

Art. 43. 1. Zajęcia rehabilitacji ruchowej oraz zabiegi fizjoterapeutyczne mogą prowadzić fizjoterapeuci i absolwenci szkół wyższych ze specjalnością rehabilitacja lub gimnastyka lecznicza oraz technicy fizjoterapii.

2. Zajęcia o charakterze profilaktycznym i korektywnym mogą prowadzić absolwenci szkół wyższych lub średnich zawodowych i absolwenci zakładów kształcenia nauczycieli — o kierunku (specjalności) wychowanie fizyczne, jeżeli w trakcie nauki lub po jej ukończeniu nabyli kwalifikacje do prowadzenia tego typu zajęć, oraz absolwenci szkół wyższych lub średnich zawodowych i absolwenci zakładów kształcenia nauczycieli — o kierunku (specjalności) wychowanie przedszkolne lub nauczanie początkowe, po uzyskaniu kwalifikacji w zakresie gimnastyki korekcyjno-kompensacyjnej.

3. Kwalifikacje do prowadzenia zajęć gimnastyki korekcyjno-kompensacyjnej w szkołach określają odrębne przepisy.

Rozdział 8

Kadry kultury fizycznej

Art. 44. 1. Zorganizowane zajęcia w zakresie wychowania fizycznego, sportu i rekreacji ruchowej mogą prowadzić tylko osoby posiadające kwalifikacje zawodowe nauczyciela wychowania fizycznego, trenera, instruktora lub uprawnienia w tym zakresie określone odrębnymi przepisami.

2. Kształcenie osób, o których mowa w ust. 1, przez jednostki inne niż szkoły wyższe i zakłady kształcenia nauczycieli wymaga zgody Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki.

3. Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki określa, w drodze zarządzenia, kwalifikacje, stopnie i tytuły zawodowe w dziedzinie kultury fizycznej oraz zasady i tryb ich uzyskiwania.

Art. 45. 1. Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki może przyznać osobom wyróżniającym się szczególną aktywnością i uzyskującym wybitne osiągnięcia w pracy zawodowej w dziedzinie kultury fizycznej odznaczenia, wyróżnienia i nagrody resortowe.

2. Odznaczenia i wyróżnienia mogą być przyznane również osobom wyróżniającym się szczególną aktywnością i uzyskującym wybitne osiągnięcia w działalności społecznej w dziedzinie kultury fizycznej.

3. Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki określa, w drodze zarządzenia, zasady i tryb przyznawania odznaczeń, wyróżnień i nagród, o których mowa w ust. 1 i 2.

Art. 46. 1. Sędzią sportowym może być osoba, która posiada pełną zdolność do czynności prawnych, korzysta z pełni praw publicznych oraz posiada licencję sędziego sportowego przyznaną przez właściwy polski związek sportowy.

2. Kluby i związki sportowe zapewniają sędziom sportowym niezbędne warunki, określone przez polskie związki sportowe, umożliwiające wypełnianie ich funkcji.

3. Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki określa, w drodze zarządzenia, zasady, warunki i tryb przyznawania i pozbawiania licencji sędziego sportowego.

Rozdział 9

Zwalczanie dopingu w sporcie

Art. 47. 1. Dopingiem jest stosowanie przez zawodników metod, środków farmakologicznych oraz innych metod i środków uznanych za dopingowe.

2. Stosowanie dopingu jest zabronione.

Art. 48. 1. Organem właściwym w sprawach dopingu jest Komisja do Zwalczania Dopingu w Sporcie, zwana dalej „Komisją”, powoływana przez Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki w porozumieniu w Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej.

2. Do zadań Komisji należy w szczególności:

- 1) opracowywanie przepisów i programów walki z dopingiem w sporcie oraz kontrola ich przestrzegania,
- 2) organizowanie kontrolnych badań antydopingowych,
- 3) prowadzenie edukacji profilaktycznej,
- 4) opracowanie listy metod i środków, o których mowa w art. 47 ust. 1.

3. Listę, o której mowa w ust. 2 pkt 4, zatwierdza Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki po porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej.

4. Działalność Komisji oraz badania antydopingowe finansowane są ze środków budżetu państwa.

5. Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej określa, w drodze zarządzenia, zakres i tryb działania Komisji.

Art. 49. 1. Zawodnicy są obowiązani poddawać się kontrolnym badaniom antydopingowym.

2. Za stosowanie dopingu zawodnik ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną. Odpowiedzialność tę ponoszą również trenerzy, działacze oraz inne osoby, którym udowodnione zostanie naruszenie przepisów antydopingowych.

3. Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki określa, w drodze zarządzenia, zasady odpowiedzialności dyscyplinarnej za naruszenie przepisów antydopingowych.

4. Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej określa, w drodze zarządzenia, placówki odpowiedzialne za przeprowadzenie analiz antydopingowych oraz tryb, sposób i zasady odpłatności za kontrolne badania antydopingowe.

Rozdział 10

Zasady bezpieczeństwa w dziedzinie kultury fizycznej

Art. 50. 1. Osoby prawne i fizyczne prowadzące działalność w sferze kultury fizycznej są odpowiedzialne za bezpieczeństwo, porządek i higieniczne warunki podczas imprez sportowych oraz zapewniają bezpieczne i higieniczne warunki uprawiania sportu, rekreacji ruchowej i zajęć rehabilitacyjnych ich uczestnikom.

2. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, warunki bezpieczeństwa, zakres i zasady sprawowania opieki medycznej nad osobami uczestniczącymi w zajęciach wychowania fizycznego, sportowych i rekreacyjnych oraz w imprezach sportowych i rekreacyjnych, a także warunki sanitarnohigieniczne obiektów sportowych i rekreacyjnych oraz zasady sprawowania nadzoru nad ich przestrzeganiem.

Art. 51. 1. W założeniach budowlanych oraz modernizacyjnych obiektów sportowych uwzględnia się wymagania bezpieczeństwa i higieny oraz warunki umożliwiające korzystanie z tych obiektów przez osoby niepełnosprawne.

2. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, zasady i tryb opiniowania projektów urządzeń sportowych i sprzętu sportowego pod względem ich zgodności z wymaganiami bezpieczeństwa i higieny użytkowania oraz korzystania z nich przez osoby niepełnosprawne.

Art. 52. 1. Zawodnikom przysługuje prawo do ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków wynikłych na skutek uprawiania sportu.

2. Obowiązek ubezpieczenia zawodnika spoczywa na klubie lub związku sportowym, którego zawodnik jest członkiem lub reprezentantem.

Art. 53. 1. Uprawianie alpinizmu, sportów motorowych, żeglarskich, pływania, sportów lotniczych, dalekowschodnich sportów i sztuk walki, kick-boxingu, a także sportów o charakterze strzeleckim i obronnym wymaga odpowiednich kwalifikacji oraz przestrzegania szczególnych zasad bezpieczeństwa obowiązujących w tych dyscyplinach sportu.

2. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymogi, kwalifikacje i sposób ich uzyskiwania, wynikające z nich uprawnienia, zasady nadawania, zawieszania i cofania tych uprawnień, wzory dokumentów stwierdzających te kwalifikacje i uprawnienia oraz zasady bezpieczeństwa, o których mowa w ust. 1.

3. Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki określa, w drodze zarządzenia, organy właściwe do sprawowania nadzoru technicznego i rejestracji statków sportowych i turystycznych o długości kadłuba do 20 m bez napędu mechanicznego lub z napędem o mocy do 75 kW.

Art. 54. 1. Zapewnienie bezpieczeństwa osób przebywających w górach należy do organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego, dyrekcji parków narodowych, a także do osób prawnych i fizycznych prowadzących w górach działalność w zakresie kultury fizycznej.

2. Zapewnienie bezpieczeństwa osób pływających, kąpiących się w miejscach wyznaczonych oraz uprawiających sporty wodne należy do osób prawnych i fizycznych prowadzących nad wodą działalność w tym zakresie oraz do organów administracji rządowej i samorządowej.

3. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, warunki bezpieczeństwa osób przebywających w górach, pływających, kąpiących się i uprawiających sporty wodne, a także obowiązki osób prawnych i fizycznych, o których mowa w ust. 1 i 2.

Art. 55. 1. Organizowanie pomocy oraz ratowanie osób, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia w górach, należy w szczególności do Górskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego — specjalistycznego stowarzyszenia kultury fizycznej o zasięgu ogólnokrajowym — w zakresie określonym w statucie tej organizacji.

2. Organizowanie pomocy oraz ratowanie osób, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia na wodach, należy w szczególności do Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego — specjalistycznego stowarzyszenia kultury fizycznej o zasięgu ogólnokrajowym — w zakresie określonym w statucie tej organizacji.

3. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres obowiązków i uprawnień specjalistycznych organizacji ratowniczych oraz możliwości ich wykonywania, za zgodą Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki, przez inne organizacje ratownicze, a także ustanawia wysokość świadczeń przysługujących ratownikom górskim i wodnym.

Art. 56. Organizacje, o których mowa w art. 55, współdziałają w realizacji swoich zadań z organami administracji rządowej i samorządowej oraz osobami prawnymi i fizycznymi prowadzącymi działalność w zakresie kultury fizycznej i turystyki.

Rozdział 11

Przepisy karne

Art. 57. 1. Kto nie będąc do tego uprawnionym wykorzystuje bądź używa symboliki olimpijskiej oraz nazw, o których mowa w art. 11 ust. 3,

podlega karze grzywny.

2. Tej samej karze podlega, kto nie będąc do tego uprawnionym prowadzi działalność w zakresie sportu profesjonalnego lub narusza przepisy dotyczące bezpieczeństwa w dziedzinie kultury fizycznej.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, orzeka się nawiązkę na rzecz Polskiego Komitetu Olimpijskiego w wysokości 100 000 złotych.

4. Czyny, o których mowa w ust. 1 i 2, rozpatrywane są w trybie określonym przepisami Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 12

Zmiany w przepisach obowiązujących. Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 58. W ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r.— Karta Nauczyciela (Dz. U. Nr 3, poz. 19, Nr 25, poz. 187 i Nr 31, poz. 214, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 4, poz. 24 i Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 197 i 198, Nr 36, poz. 206 i Nr 72, poz. 423, z 1991 r. Nr 95, poz. 425 i Nr 104, poz. 450, z 1992 r. Nr 53, poz. 252, Nr 54, poz. 254 i Nr 90, poz. 451, z 1993 r. Nr 129, poz. 602, z 1994 r. Nr 43, poz. 163, Nr 105, poz. 509 i Nr 113, poz. 547 oraz z 1995 r. Nr 138, poz. 681) w art. 5 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) trenerów zatrudnionych w szkołach i klasach z rozszerzonym programem wychowania fizycznego, szkołach i klasach sportowych, szkołach i klasach mistrzostwa sportowego, placówkach wychowania pozaszkolnego oraz w uczniowskich klubach sportowych, a także trenerów zatrudnionych w innych klubach sportowych, dla których praca z dziećmi i młodzieżą stanowi podstawowe zajęcie — w porozumieniu z Prezesem Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki.”

Art. 59. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 1993 r. Nr 90, poz. 416 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 43,

poz. 163, Nr 90, poz. 419, Nr 113, poz. 547 i Nr 123, poz. 602 oraz z 1995 r. Nr 5, poz. 25 i Nr 133, poz. 654) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 21 w ust. 1:

a) dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

„10a) wartość otrzymanego ubioru reprezentacyjnego i sportowego członka polskiej reprezentacji olimpijskiej,”

b) dodaje się pkt 40a w brzmieniu:

„40a) nagrody wypłacane przez Polski Komitet Olimpijski i Polski Komitet Paraolimpijski za uzyskanie wyników na igrzyskach olimpijskich i paraolimpijskich,”;

2) w art. 22 w ust. 9 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) z tytułu uprawiania sportu, z wyłączeniem sportu profesjonalnego, oraz z tytułu prowadzenia zawodów sportowych przez sędziego — 50%,”.

Art. 60. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 1993 r. Nr 106, poz. 482 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 1, poz. 2, Nr 43, poz. 163, Nr 80, poz. 368, Nr 87, poz. 406, Nr 90, poz. 419, Nr 113, poz. 547, Nr 123, poz. 602 i Nr 127, poz. 627 oraz z 1995 r. Nr 5, poz. 25, Nr 86, poz. 433, Nr 96, poz. 478, Nr 133, poz. 654 i Nr 142, poz. 704) w art. 17 w ust. 1 dodaje się pkt 4l w brzmieniu:

„4l) dochody przekazane na rzecz Polskiego Komitetu Olimpijskiego oraz Polskiego Komitetu Paraolimpijskiego w części przeznaczonych na przygotowanie, wyposażenie i uczestnictwo krajowej reprezentacji w igrzyskach olimpijskich i paraolimpijskich,”.

Art. 61. 1. Przepis art. 19 ust. 2 stosuje się od dnia 1 września 2000 r.

2. Tygodniowy wymiar godzin wychowania fizycznego, o którym mowa w art. 19 ust. 2, wynosi:

1) w okresie od dnia 1 września 1996 r. do dnia 31 sierpnia 1998 r. — co najmniej 3 godziny lekcyjne,

2) w okresie od dnia 1 września 1998 r. do dnia 31 sierpnia 2000 r. — co najmniej 4 godziny lekcyjne.

Art. 62. 1. Stowarzyszenia kultury fizycznej i ich związki działające w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy stają się stowarzyszeniami kultury fizycznej i ich związkami w rozumieniu tej ustawy.

2. Stowarzyszenia i związki, o których mowa w ust. 1, dostosują swoje przepisy do wymogów ustawy nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

3. Kluby sportowe działające na podstawie dotychczasowych przepisów dostosują swoje przepisy i formy organizacyjne do wymogów ustawy nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

4. Do czasu powstania Polskiego Komitetu Paraliimpijskiego Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki może powierzyć, w drodze zarządzenia, zadania i uprawnienia tego Komitetu innej organizacji.

Art. 63. 1. W sprawach o rejestrację stowarzyszeń kultury fizycznej, wszczętych i nie zakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy ustawy — Prawo o stowarzyszeniach.

2. Postępowanie likwidacyjne stowarzyszeń kultury fizycznej, wszczęte przed dniem wejścia w życie ustawy, prowadzi się na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 64. Dotychczasowe organy rejestracyjne stowarzyszeń kultury fizycznej i ich związków, w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, przekazują dokumentację tych stowarzyszeń i ich związków, z wyjątkiem uczniowskich klubów sportowych, do właściwych sądów rejestrowych.

Art. 65. 1. Traci moc ustawa z dnia 3 lipca 1984 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 34, poz. 181, z 1988 r.

Nr 19, poz. 132 i Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 6, poz. 33, Nr 34, poz. 181 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 89, poz. 517).

2. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w ustawie, nie dłużej jednak niż przez okres 3 miesięcy od dnia jej wejścia w życie, zachowują moc dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie ustawy wymienionej w ust. 1, o ile nie są sprzeczne z przepisami niniejszej ustawy.

Art. 66. Traci moc ustawa z dnia 9 kwietnia 1968 r. o zezwoleniach na publiczną działalność artystyczną, rozrywkową i sportową (Dz. U. Nr 12, poz. 64 i z 1991 r. Nr 114, poz. 493).

Art. 67. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów art. 59 i 60, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1996 r. i mają zastosowanie do dochodów uzyskiwanych od tego dnia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*